

Znane i nieznane: Puszcza Kampinoska

Kiedy jechać?
kwiecień – październik, są i tacy, którzy jeżdżą tam zimą (na oponach z kolcami)

Co zabrać?
Rower z niezbędnym wyposażeniem;-) części zamienne, aparat fotograficzny, apteczkę, szczególnie latem polecam „coś na komary” i mapę parku ze szlakami (do dostania w każdej większej księgarni)

Kampinos = rower

Czy z jakiegoś powodu warto zsiąść w puszczy z roweru? A czy wiesz, że w Puszczy mieszka 51 gatunków ślimaków? Wiją się one pomiędzy zawilcami, przylaszczkami, ślepiennicami, miodunkami, kokoryczem. Wiją się od bagien po wydmy. Czmychają przed kopytami łosi, pazurami rysia i ogonami bobrów. Gdyby tylko wiedziały, że na terenie Puszczy znajduje się ponad 16 tysięcy innych zwierząt, czmychałyby szybciej, a Ty skoro już to wiesz, jeźdź wolniej.

I niech ciekawość Cię nie opuszcza

Kampinoski park Parkiem Narodowym?

Tak! Idea utworzenia Parku powstała w latach dwudziestych XX wieku. W latach trzydziestych powstały w Puszczy Kampinoskiej pierwsze rezerваты (Granica, Sieraków, Zamczysko), które obecnie są obszarami ochrony ścisłej i mają znacznie większą powierzchnię. Kampinoski Park Narodowy utworzony został uchwałą Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 roku i pierwotnie zajmował prawie 40 700 ha. Największe zasługi w utworzeniu Parku mieli Roman i Jadwiga Kobendza, którzy na terenie Puszczy Kampinoskiej prowadzili w latach 30. szerokie badania florystyczno-fitosocjologiczne i geomorfologiczno-geologiczne. Aktualna powierzchnia Parku wynosi 38 544 ha, w tym 68 ha zajmuje Ośrodek Hodowli Żubrów im. prezydenta RP Ignacego Mościckiego w miejscowości Smardzewice koło Tomaszowa Mazowieckiego w województwie łódzkim. Pod ścisłą ochroną jest zaś aż 4 638 ha (22 wydzielone obszary). Ustanowiona w 1977 roku strefa ochronna wokół Parku, zwana otuliną, ma powierzchnię 37 756 ha, z czego ponad 70% powierzchni Parku zajmują lasy. Podstawowym gatunkiem lasotwórczym jest sosna, a dominującym siedliskiem bór świeży. W krajobrazie Parku, niezwykle urozmaiconym, dominują dwa kontrastujące ze sobą elementy – wydmy i bagna.

Co nas zaskoczy?

WYDMY – są najważniejszym elementem budowy terenu Puszczy. Występują one w dwóch formach: łukowej (parabolicznej) oraz wałów wydmych. Najczęściej spotykane są wydmy paraboliczne, o zwróconym ku wschodowi czole i ramionach wyciągniętych ku zachodowi i północnemu zachodowi.

TERENY BAGIENNE – powstały w odciętych od głównego nurtu korytach Prawisły. W zbiornikach stojących następowało odkładanie się substancji organicznej i postępował proces wypłykania się. Żyzne i wilgotne podłoże opanowywała roślinność bagienna i szuwarowa. Z ich obumarłych szczątków zaczęły tworzyć się pokłady torfu, co doprowadziło do powstania torfowisk niskich. W późniejszych okresach część z nich została oponawiana przez roślinność leśną – bagienne lasy olchowe i brzoźowe, a reszta pozostała w stanie otwartym. Pierwotne stosunki przyrodnicze zakłócił dopiero na przestrzeni ostatnich dwóch stuleci człowiek, przez osuszenie i zamianę bagien na łąki i pastwiska.

Jak się dostać do Puszczy Kampinoskiej?

Pociągami do stacji Warszawa Centralna, potem z przystanku na Al. Jana Pawła II tramwajem nr 17 w stronę Huty (do przystanku PKS Marymont), a stąd już rowerem (do autobusu z rowerem nas nie wpuszczą) ulicami: Żeromskiego, Wólczyńską, Arkuszową, 3 Maja aż do Truskawia (jadąc tą trasą przejeżdżamy przez Mościsk, Laski, Izabelin). Samochodem analogicznie: do PKS Marymont i dalej tak samo. Szlak rozpoczyna się z parkingu, tak że jest gdzie zostawić samochód.

Kampinoski Szlak Rowerowy

Ma długość 144,5 km (znaki zielone – z sylwetką roweru) i przebiega po zewnętrznym obrysie granic Kampinoskiego Parku Narodowego, łącząc się w Łomiankach z niebieskim Warszawskim Szlakiem Rowerowym Wisły, prowadzącym na południe do

Warszawy. Główny szlak zielony, otaczający całą Puszcę, można przejechać jednego dnia (dla wytrawnych rowerzystów) lub podzielić go na dwa lub trzy odcinki. Na trasie można znaleźć sporo miejsc, gdzie da się przenoćować z rowerem. Wyznaczono też żółte szlaki łącznikowe: są to szlaki rowerowe, dzięki którym można skrócić swoje wycieczki, łączy one także miejscowości położone wokół Kampinoskiego Parku Narodowego z głównym szlakiem rowerowym prowadzącym przez puszcę. Rowerowe szlaki łącznikowe pozwalają na dojazd rowerem do miejscowości położonych w głębi puszczy oraz do stacji kolejowych. Przebieg tras zaprojektowano tak, by rowerzyści mogli dojechać do najbardziej wartościowych z punktu widzenia przyrodniczego zakątków i zobaczyć najcenniejsze zabytki położone na terenie Puszczy i jej otuliny. Projektanci tras pomyśleli także o mieszkańcach warszawskiego Tarchomina, którzy dzięki połączeniu promowemu z Burakowem mogą szybko znaleźć się w Puszczy Kampinoskiej.

Kampinoski Szlak Rowerowy startuje z parkingu w Wólce Węglowej, prowadzi przez Laski do Lipkowa. Do zwiedzenia dworek, kościół i park z XVIII wieku. Dalej, drogami wiejskimi, do Zaborowa, gdzie warto odwiedzić cmentarz wojenny w Uroczysku Wikotrów oraz kościół i plebanię z XVIII wieku. Z Zaborowa przez Leszno – tu pałac, park oraz Lesznowska Topola (najgrubsze drzewo w Polsce) – do Granicy. W Granicy mieści się Muzeum Puszczańskie Kampinoskiego Parku, park etnograficzny, ścieżka przyrodnicza oraz cmentarz wojenny. Następny przystanek to Żelazowa Wola – miejsce urodzenia Fryderyka Chopina, a w niej dwór i park. Stąd do Tułowic, gdzie warto obejrzeć dwór i park z XIX wieku (aktualnie własność prywatna). Następnie przez Śladów, Nowiny do Leoncina, gdzie urodził się pisarz Isaak Bashevis Singer. Dalsza część trasy prowadzi przez Cybulice Duże i Kaliszki do Palmir. Tu znajduje się Cmentarz – miejsce pamięci narodowej z grobami ponad 2 tysięcy ofiar hitlerowskiego terroru, zamordowanych w okolicznych lasach w latach 1939-1941. Ostatni odcinek to 15 km do miejsca startu w Wólce Węglowej. Materiał powstał dzięki uprzejmości autorów strony: www.kampinoska.waw.pl.

- 0,0 km Wólka Węglowa, uroczysko Opaień
- 7,5 km Lipków, Mariew
- 22,0 km Zaborów, Zaborówek, uroczysko Zielona Karczma
- 31,0 km Leszno, túbiec, Posada túbiec
- 47,5 km Granica, ośrodek dydaktyczno-muzealny KPN, Grabnik, uroczysko Przyćmień, Mokas
- 61,5 km Żelazowa Wola, muzeum Chopina, Wólka Smolana
- 75,0 km Brochów
- 81,5 km Tułowice, nadleśnictwo Kromnow, Piaski
- 97,5 km Nowiny
- 98,5 km Piaski Królewskie, Poleskie Dęby, Nowy Wilków
- 110,5 km Leoncin, Teofile, Jakubowszczyzna
- 119,0 km Cybulice Duże, Czczotki
- 126,0 km Małowice
- 133,5 km Palmiry, wieś
- 137,5 km Sadowa
- 139,0 km Dziekanów Leśny
- 141,0 km Dąbrowa Leśna („Biały Domek”)
- 142,0 km Dąbrowa Leśna
- 144,5 km Wólka Węglowa, uroczysko Opaień

+ Zebrała Luiza Dzienkiewicz